

സൃഷ്ടി

Nandakishore U.M
T6

ജനനമില്ലാത്ത കാലം, ദൈവം തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട രണ്ടു കുതിരകളെ ഒരു ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.. അതിനായി അതിവിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു തേരാളിയെ കണ്ടുവെച്ചു. അവൻ വെളുത്ത കുതിരയെ വലത്തും, കറുത്ത കുതിരയെ ഇടത്തും കെട്ടി ഒരു രഥം തയ്യാറാക്കി. ഇരു കുതിരകളെയും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ആ രഥം മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. അവ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ ദൈവം പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിച്ചു. രഥം മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. പിന്നിട്ട കാതങ്ങളുടെ എണ്ണം ഒന്നിനു മീതെ ഒന്നായി വർദ്ധിച്ചു വന്നു. ഭൂമി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യൻ ഉടലെടുത്തു. ജ്യോതിഷവും, മഹാഭാരതവും, ബൈബിളും, ഖുറാനും, അർദ്ധശാസ്ത്രവും, പരിണാമ സിദ്ധാന്തവും, ജ്യോതിശാസ്ത്രവും രചിക്കപ്പെട്ടു. കൃഷ്ണനും, ക്രിസ്തുവും, നബിയും ആരാധന പൂരുഷന്മാർ ആയി. ഗലീലിയോയും ന്യൂട്ടനും അടങ്ങുന്ന ഒട്ടനവധി ശാസ്ത്രജ്ഞരും, ഗാസി, മാർക്സ് അടങ്ങുന്ന ഒരു പറ്റം വീരപുരുഷന്മാരും, ഷേക്സ്പിയറും, ടാഗോറും, ടോൾസ്റ്റോയിയും അടങ്ങുന്ന സാഹിത്യകാരന്മാരും ചരിത്രത്തിൽ സ്വർണ്ണപതക്കങ്ങളായി. കുതിരക്കുളമ്പടി നിൽക്കാതെ തുടർന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകൾ യുഗങ്ങളായി, തേരാളി തിരിഞ്ഞു നോക്കിയില്ല. അണുബോംബ് വിസ്ഫോടനവും, ജൂത കൂട്ടക്കൊലയും സുനാമിയും നാശം വിതച്ചു. അവൻ പതറിയില്ല. കറുത്ത കുതിരയും, വെളുത്തകുതിരയും മാറി മാറി രഥം വലിച്ചു. ചില വഴികളിൽ അശ്വങ്ങൾക്ക് അസ്വസ്ഥത അനുഭവപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ രഥത്തിന്റെ വേഗത്തിന് കോട്ടമൊന്നും സംഭവിക്കാത്ത രീതിയിൽ തേരാളി തേർ നയിച്ചു. കറുത്ത കുതിര നയിച്ച വേളകളിൽ ലോകം തിന്മയും വെള്ള കുതിര നയിച്ച കാലങ്ങളിൽ നന്മയും അഭിമുഖീകരിച്ചു. ജനനി ജന്മം നൽകി. ജന്മം ജനനിയായി. ഓരോ നൂറ്റാണ്ട് കടക്കുമ്പോഴും ദൈവം പ്രത്യാശ പ്രകടിപ്പിച്ചു. കലിയുഗം 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് കാൽവെച്ചു. രഥങ്ങൾക്കു മീതെ ദൈവം സമാധാനത്തിന്റെ പ്രാവിനെ അയച്ചു. അത് അവയെ അനുഗമിച്ചു. ഓരോ കൊല്ലങ്ങൾക്കും അന്ത്യം കുറിച്ച് കൊണ്ട് ഓരോ തുവൽ വെളിയിൽ പതിച്ചു. ചെങ്കുത്താൻ അയച്ച ഭടന്മാർ മാനവ ജീവിതത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെന്നു. അവ അശ്വങ്ങളെ തളർത്താൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അവയൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ തേരാളി അതേ വേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. തുറന്നുവിട്ട പ്രാവിന്റെ തുവലുകൾ മാത്രം പൊഴിഞ്ഞു പൊയ്ക്കൊണ്ടേരുന്നു.

രഥം പിന്നിട്ട കുതിര കുളമ്പടികളുടെ എണ്ണത്തെ അനന്തത എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യൻ ചെയ്ത ഓരോ അപകടങ്ങളും ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ദൂരം കൂട്ടി. ഇതൊന്നും വകവക്കാതെ രഥം ഒരു ആൽമരം താണ്ടി. കുളമ്പടിയുടെ ബലത്തിൽ ഒരു ഇല പൊഴിഞ്ഞു വീണു. പ്രാവ് ആ ഇലയെ കൊത്തിയെടുത്തു. പ്രാവിന്റെ കൊക്ക് അമർന്ന ഇലയിൽ 'ഇന്നലെ' എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തി. പിന്നിടാനുള്ള ദൂരം ഈ വേളയിലും നിർവചനീയമായി നിലകൊണ്ടു.

